

Arrest

nr. 98 564 van 8 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat O. GRAVY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Bayan-Aul (Kazachstan) en woonde eerste in Yandi (Tsjetsjenië) en vanaf 2009 in Grozny. U bent getrouwd met M. B. (...) (O.V. X) met wie u zes minderjarige kinderen heeft: R. (...) (O.V. X), A. (...) (O.V. X), S. (...) (O.V. X), S. (...) (O.V. X), Z. (...) (O.V. X) en A. (...) (O.V. X).

Op 5 oktober 2011 bent u in België toegekomen en diende er twee dagen later een eerste asielaanvraag in. Uw vrouw kwam pas op 16 november 2011 in België aan samen met jullie kinderen en diende er 's anderendaags een eerste asielaanvraag in. Op 3 februari 2012 ging het Commissariaat-generaal (CGVS) in het kader van jullie asielaanvragen over tot een weigering van de

vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 7 maart 2012. De RVV bevestigde de beslissing van het CGVS op 23 juli 2012. Op 18 oktober 2012 diende u samen met uw vrouw een tweede asielaanvraag in.

In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart u België nooit verlaten te hebben sinds uw aankomst in België in 2011 en zich nog steeds te beroepen op dezelfde redenen als die waarvoor u uw eerste asielaanvraag had ingediend (i.e. het feit dat u door de autoriteiten van uw land beschuldigd werd van hulp aan rebellen). Sinds 20 september 2011, de dag waarop de autoriteiten een huiszoeking deden bij u thuis waarna u ging onderduiken, zijn er nog verschillende keren ordediensten bij uw moeder en uw burens langsgeweest. Dat gebeurde ook op uw officieel adres in Yandi. Uw moeder gaat daarom een klacht indienen bij de organisatie Materinskaya Trevoga. In de zomer van 2012 komen nog twee convocaties voor u toe.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een originele enveloppe met daarin twee originele convocaties, een originele brief van de MVD en van een ngo en vier originele aanbevelingsbrieven van burens en kennissen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal op 3 februari 2012 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de aannemelijkheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet-bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 23 juli 2012 bevestigde. U diende daarop een tweede asielaanvraag in. In het kader van deze onderhavige tweede asielaanvraag blijft u volharden in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd (nl. het feit dat u in Tsjetsjenië problemen had met de autoriteiten die u ervan beschuldigden rebellen te helpen). Daarom mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

U legt een brief van de MVD van Tsjetsjenië (dd. 2.07.2012) en twee convocaties van de OUR OMVD Grozny Leninskiwijk (dd. 12.08.2012 en 3.09.2012) neer, aan de hand waarvan u telkens werd opgeroepen bij deze instanties, op respectievelijk 24 juli 2012, 17 augustus 2012 en 6 september 2012 (CGVS p. 5 + documenten 3, 4 & 5). Echter, over deze documenten legt u weinig geloofwaardige verklaringen af. Zo verklaart u dat de twee convocaties van de OMVD eerst toekwamen en dan pas de brief van de MVD. Als u erop gewezen wordt dat dat volgens de data op de drie stukken andersom is, blijft u bij uw eerdere verklaringen dat u eerst de convocaties en dan pas de brief kreeg (CGVS p. 5). Hiermee schept u echter geen duidelijkheid over uw opvallende verklaringen wat betreft de data van deze documenten. In de brief van de MVD staat vermeld dat u niet reageert op herhaaldelijke convocaties. Hoeveel u er dan al genegeerd had, weet u echter niet (CGVS p. 5). De brief vermeldt ook dat het onderzoeksdepartement van het Ministerie van Binnenlandse Zaken een onderzoek naar u voert. Meer weet u over dat onderzoek echter niet te zeggen en u heeft naar eigen zeggen ook niet geprobeerd om daar meer over te weten te komen (CGVS p. 5-6). Aangezien u drie keer werd opgeroepen toen u in België was, bent u zich geen enkele keer gaan aanmelden. Als u gevraagd wordt of dat op één of andere manier gevolgen heeft gehad, verklaart u dat men nog constant langskomt bij uw moeder en zussen. Als u gevraagd wordt wie dan hoeveel keer en wanneer langskwam, antwoordt u 'ik weet het niet' (CGVS p. 6). Welnu, als u effectief drie keer bent opgeroepen

geweest aan de hand van deze documenten, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u weet dat u eerst werd opgeroepen bij de MVD en dan pas bij de OUR OMVD, dat u weet hoeveel eerdere convocaties u dan al genegeerd zou hebben, dat u beter op de hoogte bent van het onderzoek dat tegen u zou lopen (of op zijn minst ernstige pogingen zou ondernemen om zich hieromtrent te informeren) en dat u weet wie nog hoeveel keer en wanneer langskwam na het opnieuw negeren van deze drie oproepingen in kwestie. U verklaarde dat u via uw schoonzus in België nog steeds contact onderhoudt met uw moeder en uw familie (CGVS p. 2); een reden te meer om van al deze elementen beter op de hoogte te zijn en er coherentere verklaringen over af te leggen. Dit is hier echter niet het geval. Aanvullend dient nog gewezen te worden op twee merkwaardige vaststellingen omtrent deze drie documenten. Zo is het onlogisch dat u eerst opgeroepen wordt door de MVD van Tsjetsjenië in de Issaevalaan (volgens u de hoogste instantie in uw land, CGVS p. 5) en daarna alsnog door een lagere instantie (i.e. OUR OMVD Leninskiwijk Grozny). Dat men deze drie oproepingen verstuurde naar uw verblijfsadres in de M. (...)straat in Grozny en niet naar de P.(...)straat in het dorp Yandi waar u officieel gedomicilieerd was (CGVS p. 2 & p. 7), doet bijkomend de wenkbrauwen fronsen.

Rekening houdend met bovenstaande elementen dient gesteld dat het Commissariaat-generaal gegronde redenen heeft om te twijfelen aan de authenticiteit van deze drie documenten, waardoor ze de vaststellingen uit de beslissing over uw eerste asielaanvraag niet kunnen weerleggen. Dit wordt nog versterkt door het feit dat documenten in Tsjetsjenië en de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd.

Daarnaast legt u een brief neer van de ngo Materinskaya Trevoga (document 2) waarin staat dat uw moeder op 10 april 2012 naar deze organisatie ging in verband met de zoektocht naar u wegens uw vermeende banden met illegale gewapende bendes. Daarom zouden er vanaf 20 september 2011 verschillende huiszoekingen gebeurd zijn en uw familieleden ondervraagd. De brief meldt ook dat de organisatie de klacht van uw moeder meldde aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Hierover dient opgemerkt te worden dat u bijzonder slecht op de hoogte bent van de problemen die deze brief aanhaalt. Zo verklaart u dat er na 20 september 2011 nog ordediensten langskwamen bij uw moeder, bij uw huis in Yandi, bij het administratiehoofd en bij uw burens. Over geen enkele van deze bezoeken kan u echter meer vertellen wat betreft tijd, aantal, betrokken ordediensten of omstandigheden, evenmin als over de ondervragingen die uw moeder en uw zus nog meegemaakt zouden hebben. Ook als u gevraagd wordt hoe het zit met de klacht van uw moeder die de ngo overbracht aan het Ministerie, verklaart u dat u daar niets meer over weet en dat u niet weet op welke wijze dat gebeurd is (CGVS p. 4-5). Welnu, als uw moeder zich daadwerkelijk naar deze organisatie begaf vanwege uw problemen met de autoriteiten, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u concreter weet wat er als gevolg van deze problemen nog zou gebeurd zijn bij uw moeder, bij uw burens en bij de dorpsadministratie; te meer als blijkt dat u nog op de hoogte wordt gehouden van de situatie in uw land (CGVS p. 2). Dit is hier echter niet het geval, waardoor ernstig getwijfeld wordt aan de oprechtheid van de démarches die uw moeder bij deze ngo ondernam, de verklaringen die ze er aflegde en bijgevolg ook van de waarde van de inhoud van deze brief.

Ten slotte legt u ook vier aanbevelingsbrieven voor (één van een bevriend dorpshef van Yandi en drie van uw burens in Grozny, documenten 6, 7, 8 & 9) waarmee u wil aantonen dat u nog steeds gezocht wordt (CGVS p. 8). Hierover dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat het enkel om blote en persoonlijke verklaringen gaat van mensen uit uw dichte kennissenkring, waarvan de inhoud niet met enige objectieve informatie gestaafd wordt. Daarnaast verklaart u dat deze vier brieven geschreven zijn op vraag van uw moeder, wat wijst op een gesolliciteerd karakter (CGVS p. 7-8). Dat deze brieven bezwaarlijk een bewijs van het door u aangehaalde asielrelaas kunnen vormen, blijkt bovendien uit een aantal inhoudelijke elementen ervan. Zo maken de schrijvers van de brieven (i.e. het dorpshef en de burens) wel melding dat zij wegens u problemen zouden gekend hebben met de autoriteiten sinds 20 september 2011 (i.e. dé aanleiding van uw vlucht uit uw land) – zo zouden de ordediensten verschillende keren langsgelopen zijn op de dorpsadministratie en ook huiszoekingen gedaan hebben bij de burens in de zomer van 2012 in verband met u, zoals u beweert (CGVS p. 7) – geen enkele van deze feiten worden in de brieven echter concreet geduid qua tijd, locatie of omstandigheden. Bijgevolg kunnen deze documenten allermindst aantonen dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn.

De enveloppe (document 1) toont enkel de manier aan waarop de documenten die u neerlegt in uw bezit zijn geraakt, i.e. via de koerierdienst DHL, maar werpt geen ander licht op de hierboven opgesomde anomalieën omtrent deze stukken.

Alle bovenstaande vaststellingen in acht genomen, besluit het Commissariaat-generaal dat de nieuwe elementen in het kader van uw huidige asielaanvraag (i.e. de door u neergelegde documenten en uw verwijzing naar de huiszoekingen bij u thuis en bij de burens) de geloofwaardigheid van de problemen die u daar gekend zou hebben (die u bij uw eerste asielaanvraag opwierp), niet kunnen

herstellen. Het Commissariaat-generaal oordeelt dan ook dat er in uw hoofde ten aanzien van uw land van herkomst, zijnde de Russische Federatie, geen vrees bestaat voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verder meent zij dat door verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout werd gemaakt. Uit de inhoud van het verzoekschrift kan eveneens worden afgeleid dat verzoekende partij de schending aanhaalt van de zorgvuldigheidsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Verzoekende partij haalt aan dat zij, indien zij terug dient te keren naar Tsjetsjenië, onmiddellijk zou worden aangehouden en gefolterd en vervolgens, wanneer zij de nodige inlichtingen zou hebben verschaft, gedood. De Tsjetsjeense autoriteiten beschuldigen haar er immers van dat zij hulp heeft geboden aan de rebellen. Verzoekende partij bevestigt dat zij een logisch en geloofwaardig relaas naar voor heeft gebracht van de gebeurtenissen die zij in haar land van herkomst heeft meegemaakt. De Raad wijst erop dat bij de eerste asielaanvraag van verzoekende partij werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat haar relaas niet geloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 85 060 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 23 juli 2012, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk A). De Raad wijst erop niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissing werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In zoverre een onderzoek van de door verzoekende partij aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

2.2.4.1. Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de vaststelling van verwerende partij dat haar loutere Tsjetsjeense origine en haar herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling. Verwerende partij geeft immers zelf aan dat er nog talrijke problemen bestaan in Tsjetsjenië op het vlak van mensenrechtenschendingen, die divers zijn van aard. Verzoekende partij brengt tevens een rapport bij van de OSAR "*Caucase du Nord: sécurité et droits humains – Tchétchénie, Daghestan et Ingouchie*" van 12 september 2011 (bijlage 3 bij het verzoekschrift), waaruit zij afleidt dat de veiligheidssituatie nog steeds heel slecht is in Tsjetsjenië en dat "*het algemene geweld, de sfeer van straffeloosheid en de afwezigheid van een rechtsstaat*" de "*veiligheidsvoorwaarden*" nog verslechteren.

2.2.4.2. De Raad wijst erop dat verwerende partij in haar motivering betreffende de noodzaak tot een individuele beoordeling van de vraag tot bescherming er inderdaad op wijst dat er zich in Tsjetsjenië nog steeds problemen voordoen betreffende de mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië. Verwerende partij stelt echter ook dat deze mensenrechtenschendingen een gericht karakter hebben en dat hiervoor in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk zijn. Verder motiveert verwerende partij eveneens dat de situatie in Tsjetsjenië actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §, c van de vreemdelingenwet. Het rapport dat verzoekende partij bijbrengt, kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling (zie *infra*). Verwerende partij besluit dan ook terecht dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaan om de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en dat een individueel onderzoek zich opdringt.

2.2.5.1. Verzoekende partij stelt dat zij een brief heeft getoond van de MVD, alsmede twee oproepingen voor de OUR OMVC Grozny. Zij stelt dat verwerende partij ten onrechte heeft besloten dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend omdat de getoonde documenten niet authentiek zouden zijn. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij geen grondig onderzoek heeft gevoerd naar haar situatie, omdat zij de moeite niet heeft genomen om de nodige stappen te ondernemen teneinde de authenticiteit van deze documenten na te gaan. Verwerende partij heeft enkel beweerd dat deze documenten in Tsjetsjenië gemakkelijk te kopen zijn.

Verzoekende partij is van mening dat de documenten die zij heeft voorgelegd wel degelijk voldoende aantonen dat zij een risico loopt om in geval van terugkeer onmenselijke en vernederende

behandelingen te ondergaan. Verwerende partij heeft haar situatie derhalve niet juist beoordeeld en zij heeft haar aanvraag niet voldoende in overweging genomen.

In dit verband verwijst verzoekende partij nog naar het arrest "*Singh et autres c. Belgique*" van het EHRM van 2 oktober 2012 (bijlage 4 bij het verzoekschrift).

2.2.5.2. De Raad herhaalt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal en evenmin van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Verder merkt de Raad op dat hij zich in geen geval kan aansluiten bij het betoog dat verwerende partij ten onrechte heeft besloten dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend omdat de getoonde documenten – *in casu* heeft verzoekende partij het over de brief van de MVD en de twee convocaties van de OUR OMVD – niet authentiek zouden zijn. Verwerende partij motiveert in haar beslissing op zeer uitgebreide wijze dat verzoekende partij geen geloofwaardige verklaringen aflegt over deze documenten. Zo verklaart verzoekende partij dat de twee convocaties eerst toekwamen en dan pas de brief van de MVD, hetgeen niet strookt met de op deze documenten vermelde data, kan verzoekende partij niet zeggen hoeveel convocaties zij al had genegeerd, weet zij niets te zeggen over het onderzoek dat volgens de brief van de MVD naar haar wordt gevoerd – waarbij nog wordt opgemerkt dat zij ook niets heeft ondernomen om hier meer over te weten te komen – en weet verzoekende partij niet te zeggen wie nog hoeveel keer en wanneer langskwam bij haar moeder en zussen omdat zij niet reageerde op de convocaties, terwijl zij nochtans heeft verklaard contact te hebben met haar familie in Tsjetsjenië. Aanvullend merkt verwerende partij nog op dat het onlogisch is dat verzoekende partij eerst wordt opgeroepen door de MVD van Tsjetsjenië, volgens haar de hoogste instantie, en dat zij daarna alsnog wordt opgeroepen door een lagere instantie. Verwerende partij vindt het eveneens vreemd dat men deze drie oproepingen verstuurd naar haar verblijfplaats in de M. straat, in Grozny en niet naar de P. straat in het dorp Yandi waar zij officieel gedomicilieerd was. Het is op basis van al deze elementen dat verwerende partij terecht de authenticiteit van deze documenten niet kan aannemen. Deze bevindingen worden ten slotte nog versterkt door het feit dat documenten in Tsjetsjenië en de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, zoals blijkt uit de informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Gelet op deze uitgebreide beoordeling, kan verzoekende partij niet volhouden dat verwerende partij deze door haar voorgelegde stukken niet voldoende heeft onderzocht of dat zij deze niet voldoende in acht heeft genomen. Verzoekende partij toont ook niet concreet aan waarom de beoordeling van verwerende partij onjuist zou zijn. De Raad merkt verder op dat de opmerking dat verwerende partij in haar beoordeling enkel zou hebben beweerd dat deze documenten in Tsjetsjenië gemakkelijk te kopen zijn, gelet op de inhoud van de bestreden beslissing, elke feitelijke grondslag mist.

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij, buiten haar algemeen betoog dat verwerende partij haar aanvraag niet voldoende zou hebben onderzocht, niet voldoende in aanmerking zou hebben genomen en niet juist zou hebben beoordeeld en haar volharding in het feit dat zij met de documenten die zij heeft neergelegd wel degelijk kan aantonen dat zij in geval van terugkeer een risico loopt om onmenselijke en vernederende behandelingen te ondergaan, verder geen concreet verweer aanvoert in haar verzoekschrift om de verschillende motieven in de bestreden beslissing inhoudelijk te weerleggen. De conclusie van verwerende partij dat de nieuwe elementen die verzoekende partij in het kader van haar huidige asielaanvraag heeft aangebracht de geloofwaardigheid van de problemen die zij in Tsjetsjenië zou hebben gekend niet kunnen herstellen, wordt dan ook gehandhaafd.

2.2.6. Waar verzoekende partij opmerkt dat in het door haar bijgebrachte OSAR-rapport eveneens wordt vermeld dat personen die uit het buitenland terugkeren, "*sterk bedreigd zijn*" en dat ze in Tsjetsjenië gewoonlijk onmiddellijk worden aangehouden, ondervraagd en eventueel gefolterd, sluit de Raad zich aan bij de door verwerende partij gedane uiteenzetting dienaangaande in haar nota met opmerkingen: "*Verweerder antwoordt dat het rapport ... van de ... , in punt 5.9. naar 3 bronnen verwijst. De eerste bron is een rapport d.d. 6 juni 2010 van de rapporteur van de Raad van Europa, waarin de Documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-generaal echter geen enkele melding heeft gevonden van gevaren die Tsjetsjenen lopen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren. De 2de bron is een anonieme Tsjetsjeense verdediger van de mensenrechten van wie het Commissariaat-generaal niet de betrouwbaarheid kan controleren, noch de elementen waarop hij zich baseert. De 3de bron is Svetlana Gannushkina, hieronder wordt hierop ingegaan.*

-Uit informatie die werd verzameld door het Commissariaat-generaal, en waarvan verweerder een synthese toegevoegd aan de verweernota (bijlage 1), blijkt dat Svetlana Gannushkina van de niet-

gouvernementele organisatie Civic Assistance en Oleg Orlov van Memorial aangeven dat Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren een risicogroep vormen. Gezien de informatie die werd verzameld bij andere bronnen is er echter geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die naar Tsjetsjenië terugkeren, onder wie de Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, met reden vrezen vervolgd te worden of een reëel risico lopen om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, enkel en alleen door deze terugkeer.

-Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) maken immers geen enkele melding van het feit dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren op zich een risicogroep zouden vormen. Noch de Internationale Organisatie voor Migratie noch de Oostenrijkse asielinstantie vermelden problemen voor de Tsjetsjenen die gebruik hebben gemaakt van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië....

-Nog andere bronnen halen individuele gevallen aan waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen hebben ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië. Uit nadere gegevens die werden verzameld rond de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hadden ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië bleek dat zij werden gevisieerd of kans liepen om gevisieerd te worden los van deze terugkeer. Het is duidelijk dat de reden voor de problemen die ze hadden ondervonden niet de terugkeer naar Tsjetsjenië op zich is of enkel en alleen het feit dat ze asiel hebben aangevraagd in het buitenland, maar elementen die eigen zijn aan hen en die, in voorkomend geval, hen doen opmerken in een groep die beschouwd kan worden als zijnde een risicogroepIn casu is dit gezien de door verzoeker aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig worden beschouwd, niet het geval.

-... Verweerder wijst er op dat gezien bovenstaande vaststellingen niet besloten kan worden dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer, of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan"

2.2.7. Aangaande de door verzoekende partij bijgebrachte persoonlijke verklaringen gericht aan het Commissariaat-generaal, en een vertaling ervan (bijlage 2 bij het verzoekschrift), waarin zij onder meer gewag maakt van het Russische beleid ten aanzien van Tsjetsjenië, van haar eigen problemen en haar vrees en van de moord op drie onschuldige Tsjetsjenen door Russische militairen, wijst de Raad erop dat niet kan worden ingezien hoe dergelijke informatie alsnog enig afbreuk kan doen aan de vaststellingen van verwerende partij.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij er niet in slaagt om de geloofwaardigheid van haar relaas te herstellen. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar een OSAR-rapport van 12 september 2011 waaruit zij afleidt dat de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet verbeterd is en zij betoogt verder dat verwerende partij niet kan betwisten dat er in Tsjetsjenië talrijke en belangrijke incidenten plaatsvinden en "dat een blind geweld een klein aantal slachtoffers veroorzaakt". De Raad stelt vast dat verzoekende partij echter geen concrete elementen aanbrengt die illustreren dat zij werkelijk een reëel risico loopt op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Echter, ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekende partij. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is*" (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een "individuele" dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoekende partij enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar en het feit dat er nog steeds confrontaties plaatsvinden tussen de rebellen en de (Tsjetsjeense) ordediensten, waarbij soms ook burgerslachtoffers vallen – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in

Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt, meer bepaald de "*Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*" van 16 juli 2012 (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 10, deel 1) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt, wat ook verzoekende partij in haar verzoekschrift – zoals hoger geciteerd – toegeeft. Bijgevolg is de situatie er heden niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een "reëel" risico op ernstige schade als gevolg van "willekeurig" geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds voorkomende incidenten, de er nog steeds plaatsvindende mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij impliciet aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stukken 9 en 10) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 5 januari 2012 (zie map eerste asielaanvraag) en 20 november 2012 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden. In dit verband dient tevens te worden verwezen naar de uiteenzetting gedaan onder punt 2.2.5.2.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij geen kennelijke beoordelingsfout kan worden vastgesteld.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT